

פַּעַמִּים. וּבִמְחָאָה תִּנְיִינָא נִפְקִי אֱלִין טַפִּין אמנם הם משיגים רק באותן מיעוט הטיפות הסודות התורה שיצאו על ירך מהסלע דמלכות, וכמש"כ בה 'ויך את הסלע במטהו פעמים', דהיינו שרק בהכאה השניה יצא מסלע דמלכות מעט מים של סודות התורה. **וְאֵלִין אֵינּוּן רַמְיּוּן דְּחֻכְמָה, רַמְיּוּן דְּקִבְלָה, דְּאֵינּוּן בְּחִיגָה, וְשָׂאֵר מִתְּנִיתִין** ואלו הם סודות החכמה המועטים הרמוזים בקבלה ובמסכת חגיגה בפרק ב' בסוד מעשה מרכבה ומעשה בראשית ובשאר המסכתות. **וְהָאֵי אֲבָן לִית מָאן דְּאִפִּיק מִינָה חֻכְמָה, דְּאִיָּהִי מִלְּגָאוּ, דְּלִית לָהּ סוּף,** (דְּאִיָּהוּ מוֹחָא מִלְּגָאוּ) **בְּר אֲנִתָּה, דְּאִתְמַר בְּךָ הִלְכָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינִי** כי בזו האבן דחכמה תתאה דמלכות אין מי שיוכל להוציא ממנה סודות החכמה שבפנימיותה שאין להם סוף, אלא רק אתה כי כך נאמר הלכה למושה מסיני, דהיינו הלכה הוא כלה ה' דמלכות שהיא ניתנה לך בסיני.

הבחינה דמלכות דבריאה כנגד ששה סדרי משנה

פִּתְחָ רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאָמַר, סָבָא סָבָא, אֵית סִלְע, וְאֵית סִלְע, אֵית אֲבָן, וְאֵית אֲבָן ואז פתח הרע"מ ואמר לרב המנונא סבא, זקן זקן הנה יש סלע דאצילות ויש סלע דבריאה, וכן יש אבן דאצילות ויש אבן דבריאה. **אֵית אֲבָן דְּשִׁמְא דִּיהו"ה, עָלָה אִתְמַר** (דניאל יב) **וְאִבְנָא דִּי מִחַת לְעִלְמָא הָוִת לְטוֹר רַב** כי הנה יש אבן דאצילות שהיא סוד המלכות הנקראת שם להו"ה דז"א, ובה נאמר והאבן שהכתה את הצלם היא היתה להר גדול, דהיינו שאבן דמלכות דאצילות הכתה את הקלי' והיא נעשתה להר גדול

בפרצוף שלם הכלול מ"ס באצילות, ובה הוא סוד התורה שאין בו קושיא ומחלוקת מצד הקלי' (רמ"ק). **וְאִית אָבֵן דְּאִיְהִי** (ויקרא כו) **אָבֵן מִשְׁכִּית** אמנם יש אבן דמלכות דבריאה שהיא סוד אבן משכית שאין להשתחוות עליה אלא רק בביה"ק שאין שם אחיזה לקלי' ולא בשאר המקומות שיש שם אחיזה לקלי', וסוד ההשתחויה הוא מורה על ההשפעה בה, ומשום כך היא מותרת רק בביה"ק שאין שם אחיזה לקלי' כלל, **דְּלִית תַּמָּן נְבִיעוּ דְּמִיָּא דְּחֻכְמָתָא, וְלֹא דְּבוּר** ובזו הבחינה דמלכות דבריאה אין שם נביעת סודות חכמת התורה, מאחר ששם הוא חלק התורה שיש לו גבול והם ששה סדרי משנה, ולכן אין בה את שפע הסודות הנשפעים ממלכות דאצילות הנקראת דיבור ע"י ז"א דאצילות הנקרא קול, אלא יש שם רק את הלכות פשט התורה שהם בחינת המעשה (רמ"ק).

בחינת מלכות דאצילות כנגד סודות התורה

אֵלֹא אָבֵן דְּאִיְהִי (חסר) **סֻלַּע, דְּמִשָּׁה, עָלָה אֶתְמוֹר** (במדבר כ) **וְדִבַּרְתֶּם אֶל הַסֻּלַּע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ** אלא רק בזו האבן דמלכות דאצילות שהיא בסודו הסלע שהכה משה, עליה נאמר 'ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו', דהיינו שבה הוא סוד הדיבור הנשפע מקול דז"א שממנה נשפע שפע סודות התורה. **דְּאִיְהִי בֵּת קוֹל וְלֹא תִלְיָא בָּהּ אֵלֹא דְּבוּר וּפְיוּסָא** כי הנה זו מלכות דאצילות היא בסוד בת קול, דהיינו שהיא בת לז"א דאצילות הנקרא קול, ומשום כך אין תלוי בה אלא רק דיבור דסודות התורה שאפשר להשיגם ע"י פיוס ותשובה. **אֲבָל שְׂפָחָה, סֻלַּע אֲחֶרָא, דְּאֶתְקָרִיאַת** (קְלִיפָה)

הלימוד  היומני

מִשְׁנָה. נִזְכָּר דְּעָבַד נֶעַר אמנם על השפחה היא בסוד סלע אחר דמלכות דבריאה הנקראת ששה סדרי משנה, והיא סוד נוק' לאותו עבד מטטרו"ן הנקרא נער. **עָלָה אֶתְמַר, (משלי כט) בְּדִבְרִים לֹא יוֹסֵר עָבַד, אֶלָּא דִּמְחָאן וּמִתְבָּרִין מִיָּנָה כִּמָּה פְּסָקוֹת, וְלִקְטִין לֹזֶן, וְאֶתְקִרוֹן לְקוּטוֹת** ועליה נאמר 'בדברים לא יוסר עבד', דהיינו שאין שם סוד דיבור דסודות התורה אלא רק מכים ומשברים ממנה כמה חתיכות ופסקים ומלקטים אותם מסוד המעשה של פשט התורה, ומשום כך אותם חידושי פשט התורה נקראים ליקוטים. **וְעַל דְּמִלְקָטֵי לֹזֶן, אֶתְקִרְיָאוּ לְקוּטוֹת, בְּלֹא נִבְיָעוּ דְּחֻכְמָה וְקִבְלָה** והוא על שם שמלקטים אותם אחד אחד בנפרד, שמשום כך הם נקראים ליקוטים והם נפרדים זה מזה בלא נביעת חכמת הקבלה דחכמה תתאה דמלכות דאצילות, ששם הוא סוד הייחוד והחיבור שכל הסודות מקושרים זה לזה כמים שאין להם סוף(שמט)♦

מסביר סוד מדוע משה לא נכנס לארץ
אֲבָל סָלַע דִּילִי, אִיהִי בְּרִתָּא דְּמִלְכָּא, בְּגִינָה אֶתְמַר, וְדִבְרֵתָם אֶל הַסָּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמִיו, בְּדִבּוּר וּפִיּוּם, כְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא אמנם בסלע דמלכות דאצילות שלי שהיא בת המלך ז"א, בגללה נאמר ודברתם וגו', דהיינו שבה הוא סוד דיבור סודות התורה שאפשר להשיגם



אור הרשב"י

[שמט] ובענין העסק בפשט התורה עיין במה שביארנו בריש פרשת כי תצא.

הלימוד היומִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ע"י פיוס ותשובה לקב"ה. **וּבְגִין דְּמַחֲנָא בָּהּ, לְקִינָא עָלֶיהָ, וְאַתְּגִזֹּר עַלְנָא מוֹתָא** ומאחר שהכיתי אותה בסוד 'ויך את הסלע' אז לכן לקיתי עליה ונגזר עלי ועל אחי אהרן מיתה במדבר. **דְּמֵאן דְּמַסְרַב לְמַטְרוֹנִיתָא, חַיִּיב מִיתָהּ. כָּל שְׂכֵן מֵאן דְּמַחָא לְבִרְתִּיהָ דְּמַלְכָּא** כי הנה מי שמסרב למלכה השכינה דאצילות חייב מיתה, וכל שכן מי שמכה את בת המלך ז"א שהוא חייב מיתה, וסוד הדבר הוא שהעושה מעשה במקום שראוי לדבר הוא פוגם בכבוד המלכות שהיא רוחנית מאחר שהוא עושה בה מעשה גשמי, ובזה משה טעה כי הוא חשב שצריך לעשות מעשה במלכות דאצילות כמש"כ 'והכית בצור' והוא לא הבחין שהצור הוא סוד מלכות דבריאה שבה הוא סוד מעשה, וכאן הוא סוד סלע שהיא מלכות דאצילות שבה הוא סוד דיבור (רמ"ק). **וּבְגִין דָּא אַתְּגִזֹּר עָלִי, דְּלֹא אִיעוּל לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְאַנָּא קְבוּר בְּאַרְעָא נּוֹכְרָאָה, וְאַתְּעַבְרַת מִיָּנִי** ולכן גזר עלי שאני לא אכנס למלכות דאצילות הנקראת ארץ לז"א הנקרא ישראל, ומשום כך אני קבור בארץ נוכרית, ונעברה ונלקחה ממני המלכות דאצילות. **וְאַתְּמָר, (שמואל ב כג) וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט** ומשום כך אני נענש ויורד בגלות בהתלבשות בחכמי ישראל המצטערים בדוחק גלותם, בסוד 'וירד אליו בשבט'. **וְהָאִי שֵׁבֶט, אִיהוּ חָד מִשְׁבְּטֵי דִילִי, דְּאַנָּא עֲתִיד לְנַחֲתָא תַּפָּן לְמַהוּי עִם יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא** כי הנה זו השבט הוא שבט אחד משהשבטים שהוא שבט לוי שבסוד חכמי התורה[שנ] שאני עתיד לרדת שם עם



אור הרשב"י

[שנ] עיין שמות רבה פ' ה' וברש"י שמות ה' שהם עסקו בתורה.
ד', ששבט לוי לא נשתעבד במצרים מאחר

הלימוד  היומי